

KIÁLTÓ SZÓ

12. évfolyam, 44. szám

A kiskundorozsmai Keresztelő Szent János Plébánia hetilapja

2024. november 3.

Evangélium

...”amikor még sötét volt, Mária Magdolna kiment a sírhoz”... (Jn 20,1)

A másik tanítvány, aki előbb ért a sírhoz, bement. Látott és hitt. A leplek, a takarók, az üres sír, az új élet apró jelei. A szeretet látja azt, amit mások nem. A szeretetnek elég az apró jel. A másik tanítvány, János, akit Jézus szeretett, engedte, hogy Jézus vezesse őt a szeretet jeleinek eszközeivel.

János szeretete ez. Odaadta magát, engedte szeretni magát.

A hívek erőit merítenek a gyengeségből, dicsőséget a megpróbáltatásból, életet a halálból. Ezért a mindennapi kereszt, a feltámadás útja (Nagy Szent Leó pápa). Tehát mi nem keresztet hordozunk, hanem úton vagyunk a feltámadás felé. Ezért a keresztordozás nem nehézség, feladat, megpróbáltatás, hanem a keresztény ember legtermészetesebb életéhez tartozó gyaloglás.

Jézus feltámadt, ő valóban Isten fia volt! Ha csak emberfia, olyanoknak jelent volna meg először, akiknek tekintélyük van az egyházban. Valamelyik apostolnak, vagy legalább Jézus édesanyjának Máriának. Mária Magdolna senki. Nő és bűnös. Egyre rosszabb. A hiteltelenség és megbízhatatlanság kitűnő példája. Ő az a kiválasztott, biztos személy, akinek senki nem fog hinni. De az Isten nem úgy gondolkodik, mint mi.

A feltámadás örömhíre nem a hithirdető személyétől függ. A hívő hitétől, aminek erejével átlát a hithirdető személyén keresztül, a láthatatlan Istenig.

James H. Brookes amerikai lelkes és író meglátogatta egy ba-

rátját, miközben egy madár énekére lett figyelmes. Nem csipogó, szokásos hangja volt, ehelyett egy kedves dallam-vonalra hasonlított. Először nem tudta, honnan jön; de amikor körbenézett a szobában, egy gyönyörű madarat látott kalitkába zárva. A ház asszonya elmesélte, hogy ezt a madarat éjszakánként tanították meg énekelni. A tanár ismételtette a dallamot újra és újra, míg a madár elkezdte utánozni azokat. De ez csak azért volt lehetséges, – folytatta a feleség – mert sötét volt, és a madár figyelmét nem terelte el semmi. Ha bajok és szenvedések sötétsége száll ránk, Isten velünk van; Isten megsegít minket. Most is tanít. Iskolába járunk. Most éppen énekóra van.

Isten is sötétségben tanít. A sötétséggel tanít. Azt tanítja, hogy ha hirtelen fényesség támad, ne vakuljunk meg. Ismerjük fel benne a feltámadt Krisztus alakját és békeesség veletek köszöntését!

G.F.

A papírfecni története

Volt egyszer egy kartonpapírból készült kirakósdarab, ami a hűtő mögé esett és senki sem találta meg. Nagyon csinos darab volt, a hátulján érdekes, sárga, barna, piros és fekete színű foltokkal. Olyan régóta volt már a hűtő mögött, hogy elfelejtette, micsoda is ő.

Úgy határozott, hogy „Papírfecninek” nevezi magát. Ezt úgy döntötte el, hogy körülnézett, és minden amit maga körül látott, „ők” határozottan „valamik” voltak. Az asztal asztal volt, a szék szék, de még a macska is macska volt. De ő micsoda? „Az biztos,

hogy valaminek egy darabja vagyok. De minek?”

Elhatározta, hogy felfedező útra indul. Lábcskáin kibotorkált a kertbe. Megkezdődött a nyomozás. Az első dolog, amivel találkozott, egy kő volt. – Szia, nem hiányzik valamid? – kérdezte félénken. – Nem. – felelte a kő. – A kövek tökéletes teremtmények, menj innen, senkire és semmire nincsen szükségem!

Papírfecni egy kicsit megszepepelt a kődarab szigorúságától, de folytatta a felfedezőútját a kertben. Egy piszkosvízű, kellemetlen pocsolya partjára ért, aki így szólt hozzá: - Gyere csak be, picur, van hely!

Papírfecni boldogan beleugrott a pocsolyába, de hamarosan elkezdett felpuhulni, fuldokolni. Egy jószívű rigó mentette ki, rátette száradni egy margaréta virágjára. A nap sugarai és egy lágy szellőcske megszáritották Papírfecnit, aki nemsokára folytathatta útját. Ment, mendegélt, egyszercsak egy gömbölyded, tüskés valamihez ért, rajta egy nyílással. Gesztenyegubacs volt, aki így szólt hozzá: - Gyere, öleljük meg egymást, aztán játsszunk! Papírfecni megölelte, de azon nyomban felszisszent, a tüskék össze-vissza szurkálták. – Már értem, miért nincsenek barátaid. – dűnnyögte bánatosan. Elbúcsúzott a gubacstól, és újult bátorsággal indult útjára a kertben. Egyszercsak szemtelen villódzásra lett figyelmes. Arra fordította az útját, és talált egy komisz üvegszilánkot.

A darabkák eléggé hasonlítottak hozzá, és már be is állt volna közejük játszani, amikor azok hirtelen abbahagyták a játékot és úgy helyezkedtek, hogy az éles felük legyen felfelé. Papírfecni azon

kapta magát, hogy noha neki nincsen éles, szúrós fele, de azért ott maradt középen, megszeppenve, hogy mi is fog most történni. – Az nyer, aki elsőre kilyukasztja! – kiáltotta a legnagyobb szilánk.

Kilyukasztani? De hát mit?

Papírfecni hamarosan rájött. Az üvegszilánkok egy ösvény kellős közepén feküdtek, éppen egy kisfiú halad arra a biciklijével. Odaért az üvegszilánkokhoz és – Pffú, jaj ne! – kiáltott fel a kisfiú. Leszállt a bicikliről és sírásra görbülő szájjal szemlélte a sebesen leeresztő abroncsot. Eközben Papírfecni esett a pillantása. Nem én voltam hidd el! – kiabálta teli torokból Papírfecni, de a kisfiú nem értett a kirakósdarabok nyelvén, felvette és kiabálva szaladni kezdett.

Anyuuu!!!! Anyu, megtaláltam! Megtaláltam a kirakóm elveszett darabját!

Ahogy az a gyerekeknél lenni szokott, már el is feledkezett a lyukas kerekű biciklijéről örömeiben, hogy megtalálta a kirakósdarabot.

Nemsokára Papírfecni már a kirakós többi tagja között találta magát, akik ölelgették, végtelenül örültek neki. És ő megértette, hogy a nyomozás véget ért. Most már tudta, ki ő! Értelmet nyertek a hátulján lévő színes foltok, a sárga és a barna, ez a tigris pofájának részei voltak, a piros és a fehér a kitátott szája és a fogai.

A sok kis darab végül egy fenséges tigris jelenített meg, amint a dzsungel mélyén üvölt.

Isten hozott! Annyira vártunk! – kiabálták a darabkák. – Annyira hiányoztál!

Ti is nagyon hiányoztatok nekem, testvérekéim! – mondta boldogan Papírfecni.

(Forrás: Bruno Ferrero)
N.-né és K.L.-né

Jól döntök?

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: a.) mert ő is látta Jézust

Zimmermann bencés szerzetes, Szent Teréz kisebb művei című írásának magyarázatában azt fejtegeti, Teréz miért nem irigykedett a 12 apostolra.

Amikor szentmise vagy szent-ségimádás közben rátekintett a szentostyára, ugyanazt látta, mint a 12 apostol. Jézust magát.

Új kérdésünk: Kit nevezünk a Szentháromság liliomának?

a) Keresztelő Szent Jánost

b) Szent Erzsébetet

c) Szűz Máriát

A helyes válaszokat névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A szerencsés nyertes nevét a november 17-i számban közöljük.

Az október 20-i rejtvény nyertes: **Tapodi Endréné** volt.

G.F.

Létige

3. v.: MTörv 6,2-6; Zs 17; Zsid

7,23-28; Mk 12,28b-34

4. h.: Fil 2,1-4; Zs 130; Lk 14,12-14

5. k.: Bölcs 4,7-17; Zs 118,1-16; Lk 12,35-40

6. sz.: Fil 2,12-18; Zs 26; Lk 14,25-33

7. cs.: Fil 3,3-8a; Zs 104,2-7; Lk 15,1-10

8. p.: Fil 3,17 - 4,1; Zs 121; Lk 16,1-8

9. sz.: Ez 47,1-2.8-9.12 vagy 1Kor 3,9c-11 16-17 Zs 45 Jn 2, 13-22 Zs 45 Jn 2,13-22

10. v.: 1Kir 17,10-16; Zs 145; Zsid 9,24-28; Mk 12,38-44

Betűkavarodás

Az előző kérdésünkre a helyes válasz: „**Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmat nyernek.**” (Mt 5,7)

Az egyik, november 3., és november 10. közötti evangélium rövid részletének betűi kissé összekavarodtak; ABC sorrendbe rendeződtek:

„Gyí áehtt aik eekklötüz emn dmno el deilmnnór, aeijm anv, emn eehrt az én aáimnyottv.”

A helyes válaszokat (a bibliai idézetet és a bibliai vers számát) névvel és címmel ellátva, csütörtök estig dobják be a plébánia postaládájába. A **Létige** segít! A helyes megfejtők között egy könyvet sorsolunk ki. A nyertes nevét a november 17-i számban közöljük.

Az október 20-i játék nyertes: **Kéri Györgyné** volt.

Sz.A.

Hirdetések

November hónapban a hétköznapi szentmisék reggel 7 órakor kezdődnek.

P.Gy

Anyakönyvi hírek

Temetés:

†Fekete Istvánt életének 72. évében, 2024. október 24-én a kiskundorozsmai temetőben utolsó útjára kísértük.

P.Gy.

A plébánia elérhetőségei:

6791 Szeged-Kiskundorozsma,
Szent János tér 6.
tel.: (62) 461-228 és (20) 82-32-159
email: dorozsmaiblebania@gmail.com
web: <http://dorozsmaiblebania.hu>

Iroda nyitvatartása:

Hétfő - Péntek: 8:00-12:00

Számlaszámok:

OTP - Plébánia: 11735036-20051895
Sztriha Kálmán Alapítvány:
11735005-20545747
OTP számla - „Az oltárok felújítására”: 11735036-20053952

A szerkesztőbizottság tagjai: Dudásné Siklósi Bernadett (D.S.B.), Gordos Ferdinánd (G. F. - felelős kiadó), Kósa Lászlóné (K.L.-né), Moróné Tapody Éva (M. T. É.), Nagyné Nyíró Katalin (N.-né), Pócsai György (P. Gy.), Szabó József (Sz. J. - tördelés), Szalkai Attila (Sz. A. - tördelés)